

د ډيورنډ توافق ليک يا د ۱۸۹۳ کال کابل کانونشن

په داسې حال کې چې د هندوستان په خوا کې د افغانستان د سرحدې سيمې په اړه ځينې مسئلې پيدا شوي دي او په داسې حال کې چې دواړه والا حضرت امير او د هندوستان حکومت هيله من دي، چې دغه مسئلې د دوستي په پوهاوي او د دواړو د نفوذ د ساحو د حد په ټاکلو سره حل شي، ترڅو په راتلونکې کې د دغو متحدو حکومتونو ترمنځ د دغې موضوع په سر د اختلاف نظر نه وي په دې وسيله په لاندې ډول سره موافقه وشوه:

۱_ د والا حضرت د ختيځې او سهيلي سرحد توابع دې له واخان نه د پارس تر پولې پورې هغه ليکه تعقيب کړي، چې په هغې نقشې باندې بشوول شوې ده، چې له دغه توافق ليک سره مله ده.

۲_ د هندوستان حکومت به هېڅ وخت په هغو سيمو کې چې له دغې ليکې نه اخواد افغانستان په لور پرته دي، مداخله ونه کړي او والا حضرت امير به هېڅکله په هغو سيمو کې چې له ليکې نه اخواد هندوستان په لور پرته دي، مداخله ونه کړي.

۳_ د برتانيې حکومت په دې ډول موافقه کوي، چې والا حضرت امير دې اسمار او تر هغه پورته دره تر چاناک

پورې وساتي. له بلې خوا والاحضرت موافقه کوي، چې دی به هېڅ وخت په سوات، باجوړ یا په چترال کې د باشگل یا ارنوایي درې په گډون مداخله نه کوي. داسې هم د برتانیې حکومت موافقه کوي، چې د برمل سیمه والاحضرت ته پرېږدي، کومه چې په هغې مفصلې نقشې کې ښوول شوې، چې والاحضرت ته دمخه سپارل شوې ده او والاحضرت د پاتې وزیري ملک او داور په هکله له خپلې ادعا نه تېرېږي. په همدې ډول والاحضرت د چاغه په اړه له خپلې ادعا څخه تېرېږي.

۴_ د سرحدي سیمې لیکه به د افغان او برتانوي کمشرانو له خوا له دې وروسته په تفصیل سره وکارله شي او حدبندي به شي په کوم ځای کې چې د تطبیق وړ او مطلوب وي. ددغو کمشرانو مقصد به دا وي، چې د سرحد په ټاکلو کې متقابلې پوهاوي ته سره ورسېږي. داسې چې دغه لیکه دې ترنهایی امکان پورې د هغې نقشې له مخې وي، چې له دغه توافق لیک سره مله ده، په داسې حال کې چې ددغې سرحدي سیمې د گاونډیو کلیو د موجودو محلي حقوقو رعایت پوره شي.

۵_ د چمن د موضوع په اړه والاحضرت د برتانوي نوې قشلي په هکله له خپل اعتراض نه تېرېږي او برتانوي حکومت ته هغه حقوق پرېږدي، چې د سرکې تېلرای (Sirkai Tilerai) په اوبو کې یې په بیه اخیستی وو. د سرحد سیمې له دغه ټکي نه به لیکه په لاندې ډول وکارله شي:

دغه ليکه به پښه کوتل ته نږدې د خوجه امران غروله سر نه ، چې د برتانيې په سيمه کې به پاتې کېږي ، په هغه لور کېله کېږي چې مرغه چمن او شارو بوچينه به افغانستان ته پاتې کېږي او دنوي چمن چوڼۍ او د افغان پوسته ، چې د لښکر ډنډ په نامه يادېږي ، تر نيمايي پورې رسېږي او په داسې حال کې چې {ليکه} به د جنوب په لور روانه وي ، د خوجه امران د غروسره به بيا يوځای کېږي . په دې ډول چې د غوښې پوسته به د برتانيې په علاقه کې او د غوښې په جنوب او لويديځ کې د شور اوک سرک به افغانستان ته پرېږدي . د برتانيې حکومت به ددغه سرک تر نيمايي پورې په هېڅ ډول مداخله نه کوي .

۶_ ددغه توافق ليک دغه پورته فقرې د هندوستان د حکومت او د افغانستان د والاحضرت له خوا د نظر ټول عمده اختلافات ، چې د سرحدې سيمې په اړه د دوی تر مېنځ پيدا شوي وو ، د پوره او قناعت کوونکې فيصلې په ډول گڼل کېږي او دواړه د هندوستان حکومت او والاحضرت په ذمه اخلي ، چې د جزئياتو په هکله ټول اختلافات لکه هغه چې وروسته به د هغه منصبدارانو له خوا پرې غور کېږي ، چې د سرحدې ليکې د حدبندي لپاره ټاکل کېږي ، د دوستۍ په روحيې سره به فيصله کېږي . ددې لپاره چې تر هغو چې ممکنه وي د دواړو حکومتونو تر مېنځ د شکونو او ناسم

پوهاوي سببونه له مېنځه ولاړ شي.

۷_ د هندوستان حکومت، چې د والاحضرت له روغ نيتی نه د برتانيې حکومت په اړه پوره ډاډمن شوی او غواړي افغانستان پياوړی او خپلواک وويني، د والاحضرت له خوا د جنگي لوازمو په رانيولو او واردولو باندې به اعتراض ونه کړي او دوی به په دغه هکله په خپله څه مرسته ورسره وکړي. پرهغه سربېره ددې لپاره چې د والاحضرت د هغې دوستی روحیې نښه وساتله شي، چې په دغو مذاکرو کې يې ښوولې ده، د هندوستان حکومت ژمنه کوي چې په هغو دولسو لکو کې شپږ لکه روپۍ زياتې راوستل شي، چې والاحضرت ته هر کال د مالي مرستې په ډول ورکول کېږي.

هنري ماتمر ډيورنډ د هندوستان د حکومت د باندنيو چارو وزير

امير عبدالرحمن خان، د افغانستان او د هغه د توابعو امير

کابل، ۱۲ نومبر ۱۸۹۳

